

dette vil ændre sig i Fremtiden. Der er ingen Tvivl om, at havde vi ikke Nationalbankens strenge Dækningsregler, var det ikke lykkedes os at opsamle saa stor en Guldbeholdning, som vi har.

Den højtærede Handelsminister bebrejdede mig, at jeg havde sagt, at man ikke kunde finde Eksempler paa, at Tilgodehavender hos udenlandske Korrespondenter henregnedes til Metaldækningen. Her har den højtærede Minister misforstaaet mig. Jeg har sagt — mine Udtalelser findes Sp. 1521—22 —: „Man er, naar man tager disse Dækningsregler i deres Helhed, kommet saa langt ud, at jeg trøstigt tør sige, at der findes ikke et Sidestykke dertil i vore Nabolandes Dækningsregler og heller ikke hos Centralseddelbanker i Lande, som vi ønsker at sammenlignes med.“ Dækningsreglerne som Helhed! Jeg siger ikke, at der ikke findes Forbilleder til, at de Aktiver, der her er foreslaaet henregnede til Metalfonden, enkeltvis kan henregnes dertil. Jeg kommer tilbage til dette Sp. 1523, hvor jeg udtaler, „at selv om man kan sige, at i det Land har man gjort det og i det Land det, selv om man altsaa . . . kan finde Forbilleder for den ene og den anden af de Dækningsregler, her er indsat, tror jeg, det ikke er den Vej, man skal gaa.“ Jeg har altsaa her indirekte hentydet til et Forhold som det mig velbekendte, at man i Norge paa dette Punkt har strakt sig lige saa vidt som her foreslaaet; men til Gængæld har man i Norge ikke nogen Regel om Dækning ved Hjælp af udenlandske Statsobligationer og heller ikke den ganske særlig danske Regel om Dækning ved Hjælp af indenlandske Statsobligationer. Jeg har talt om Dækningsreglerne som Helhed, og mine Ord herom staar fuldkomment ved Magt.

Den højtærede Handelsminister anførte den tyske Rigsbank som et glimrende Forbillede, hvad jeg indrømmer, den i de allerfleste Henseender er, ogsaa i den Henseende, at den paa virksom og heldbringende Maade har grebet ind i sit Lands økonomiske Forhold. Banken har imidlertid ikke derfor følt Trang til at slappe sine Dækningsregler; Deutsche Reichsbank har opretholdt sine Dækningsregler, ogsaa det meget strenge Punkt, som bestemmer, at naar Seddeludstedelsen gaar med et vist Beløb ud over den rene Metaldækning, indtræder automatisk den høje Afgift paa 5 pCt., en Afgift, som Deutsche Reichsbank mange Gange har faaet at føle betyder et positivt Tab for

den, idet den ikke har kunnet holde og ikke villet holde saa høj Diskonto, at den kunde faa sin Afgift dækket. Reichsbank og de tyske Politikere og Nationaløkonomer har dog ikke derfor anset det for nødvendigt paa nogen Maade at slappe de Dækningsregler, som værnér om den tyske Guldbeholdning, ja, man har endog opsamlet en meget større Guldbeholdning, end det efter Dækningsreglerne var nødvendigt, saa hvis den højtærede Minister vil føre Sammenligningen helt ud, accepterer jeg den af mit ganske Hjerte. Jeg har jo erklæret mig villig til at lempe Nationalbankens Funderingsregler ikke blot for den stærkt begrænsede Tid, for hvilken vi nu skal lovgive, men — det har jeg tilstrækkelig klart antydnet —, ogsaa naar vi efter Krigen kan overskue Forholdene, for den øvrige Del af Oktrojens Løbetid; jeg vil kunne tænke mig at gaa med til en Ændring af Nationalbankens Dækningsregler, som stiller Banken ikke saa lidt friere end nu, om end langfra saa frit, som den højtærede Regering har villet; og naar saa Banken samtidig med, at man fastholder, hvad jeg kalder forsvarlige Funderingsregler, ligesom Deutsche Reichsbank kan tage virksomen Del i Landets økonomiske Liv, skal ingen glæde sig mere derover end jeg. Man maa blot ikke købe denne Aktivitet og udvidede Virksomhed med noget, som kan ligne en Slappelse af Sikkerheden og fremfor alt ikke en Slappelse af Likviditeten eller en Formindskelse af vor Guldbeholdning.

Hvad Afgiften angaar, har den højtærede Justitsminister jo ogsaa her erklæret sig forhandlingsvillig. Han kunde meget godt tænke sig at forlade Forslaget om den halve Diskonto og sætte Afgiften i et andet Forhold til Diskontoen, paa en Maade, hvorved Afgiften blev ikke uvæsentlig højere end her foreslaaet, og det forekommer mig, at den højtærede Minister ikke havde nogen afgørende Indvending mod det af mig fremsatte Forslag: at sætte den til 1 pCt. under Nationalbankens Diskonto.

Jeg haaber, der maa kunne opnaas almindelig Enighed om den midlertidige Lov, som vi nu skal til at arbejde paa i et Udvalg, en Lov, som vil komme til at ændre Funderingsreglerne og Afgiftsreglerne saaledes, at Nationalbanken bliver i Stand til paa rette Maade at udfylde den meget vigtige Opgave, der er stillet den under den nuværende Krise. Den højtærede Handelsminister ser med Sorg, at Loven kun blev midlertidig, og mente, det